

De nou el graner de vots del PP?

El PP intentarà revalidar els aclaparadors resultats que va assolir als comicis del 2000, quan va obtenir 19 dels 32 diputats que s'elegeixen al País Valencià. Enfront té un PSOE que ha superat els enfrontaments caïnites que patia fa quatre anys i Esquerra Unida, amb unes expectatives mínimes de mantenir la diputada que ara tenia.

El PP aspira el pròxim mes de març a repetir els espectaculars resultats de fa quatre anys, quan va obtenir el 52,75% dels vots emesos i 19 dels 32 diputats en joc, i va consolidar el País Valencià com el principal graner de vots d'aquest partit. Topa, però, amb una sèrie d'entrebancs per assolir aquesta fita. En primer lloc, la batalla entre el ministre de Treball i portaveu del Govern espanyol, Eduardo Zaplana, i el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, que ha començat a minar la imatge de cohesió d'aquest partit, i també l'escàndol per presumpte tràfic d'influències en què està immers el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra. La situació del PSPV, a més, no és la mateixa que fa quatre anys, quan Ciprià Ciscar va encapçalar la llista d'un partit que es consumia en les seues batalles internes.

Eduardo Zaplana serà aquesta vegada qui encapçale la llista per València, acompanyat en les circumscripcions d'Alacant i de Castelló pels ministres de Defensa i de Ciència i Tecnologia respectivament, Federico Trillo i Juan Costa. La composició de la resta de les llistes, que no s'havia fet pública a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, dependrà de com es resolga en aquest cas la lluita entre Zaplana i els partidaris del president de la Generalitat. De moment, el ministre pot tenir més marge de maniobra a la circumscripció de Castelló per col·locar els seus fidels si aprofita la feblesa de Fabra a causa de l'escàndol de possible corrupció que l'ha atrapat.

El PP, amb tota seguretat, centrarà la campanya electoral en els dos grans ei-

nos de desgast del partit socialista: el transvasament de l'Ebre i la seua suposada contribució a la desintegració de l'estat espanyol. Eduardo Zaplana explotarà el filó electoral de les contradiccions del PSOE respecte al transvasament de l'Ebre com ha fet el PP des de fa anys al País Valencià. També insistirà en la nova versió de l'anticatalanisme consistent en la satanització del Govern tripartit del Principat, que s'insereix de ple en la campanya estatal de nacionalisme visceral espanyol. D'aquesta manera, soterrarà definitivament les promeses autonomistes de Francesc Camps en les passades eleccions autonòmiques.

Enfront tindrà un partit socialista en una situació més estable que fa quatre anys, que confiarà en bona part en persones que han ocupat càrrecs de responsabilitat en el passat. La llista per València l'encapçalarà l'exministra de Cultura i exdirectora de l'IVAM Carme Alborch, qui, alhora, és un dels deu membres del "comitè de notables" que va anunciar dijous, dia 8, José Luis Rodríguez Zapatero per assessorar el PSOE en la pròxima campanya electoral. És probable que l'acompanye Ricard Torres, un dels homes de confiança de Joan Ignasi Pla, i l'exsecretari d'organització del partit Ciprià Ciscar, al costat d'altres històrics socialistes com ara Ricard Pérez Casado o María Antonia Armengol (a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, la llista tampoc no estava decidida). Les llistes de les circumscripcions d'Alacant i de Castelló les encapçalaran dues persones de l'entorn pròxim a Rodríguez Zapatero, la secretària federal

d'ONG i de Moviments socials, Leire Pajín, i el secretari d'Economia, Jordi Sevilla, que alhora pot esdevenir un dels principals rivals de Pla dins del PSPV en el pròxim congrés de la formació.

Esquerra Unida, que finalment es presentarà en solitari després del segur fracàs de les negociacions amb el Bloc per constituir una plataforma valencianista (encara que oficialment les converses no s'han tancat), ja ha elegit la jove advocada laboralista Isaura Navarro com a cap de llista per la circumscripció de València. Aquesta coalició, que en la seua època daurada va arribar a assolir tres diputats al País Valencià, aspira a conservar la diputada que té en l'actualitat (fins al pròxim mes de març serà Presentación Urán) o, en el millor dels casos, a obtenir-ne un més. L'aproximació d'Esquerra Unida i el Bloc (una opció ben vista per Joan Ribó, coordinador d'EUPV fins al passat mes de desembre) és més difícil després de l'elecció de Glòria Marcos com a coordinadora general d'aquesta coalició.

El Bloc, per la seua part, continua formalment les negociacions amb Esquerra Verda, Esquerra Valenciana i Els Verds per constituir una plataforma valencianista i progressista, encara que en privat prepara el seu gran objectiu, que s'incorpore a la plataforma el sector d'Unió Valenciana liderat pel seu expresident Hèctor Villalba. La candidatura d'aquest sector, autoanomenat "progressista i nacionalista", va perdre el passat congrés per poc davant de la candidatura oficialista, partidària de l'entrada d'UV dins del PP. El probable pacte d'Unió Valenciana amb el PP per no presentar-se a les eleccions a canvi, probablement, d'algun diputat, serà el detonant de l'eixida dels villalbistes, que fa ja mesos que negocien discretament amb els dirigents del Bloc. D'aquesta manera finalitza també la història del partit regionalista, que va arribar a tenir un pes molt fort a l'àrea metropolitana de València de la mà del seu líder carismàtic, Vicent González Lizondo, i que ha acabat dinamitat pel PP.

La coalició del Bloc amb un probable nou partit de Villalba canviaria el signe d'aquesta plataforma. De moment, Esquerra Verda, el partit liderat per Joan

El transvasament de l'Ebre i el pacte tripartit al Principat dominaran el discurs electoral dels populars

Dalt, Eduardo Zaplana, president del PP valencianista i cap de llista d'aquest partit per la circumscripció de València. A sota, l'exministra de Cultura Carme Alborech, que encapçalava la del PSOE.

Francesc Peris, que compta deu regidors, ha anunciat que s'incorpora a la plataforma, però falta saber si es mantindrà en cas que s'anuncie la incorporació d'una part d'Unió Valenciana.

Una altra incògnita serà saber què faran finalment Els Verds, que ara com ara negocien a tres bandes. Per una part, amb la plataforma valencianista i progressista propulsada pel Bloc, i per l'altra, a nivell federal, amb Izquierda Unida i amb el PSOE. Els Verds pactaran probablement a Madrid amb la formació

que els puga garantir algun diputat al Congrés.

La sorpresa, en aquestes eleccions, podria arribar de la mà d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERPv). Aquest partit presenta com a candidat al Congrés per València l'escriptor Toni Cucarella (Lluís Antoni Navarro), però ERC estudia de situar el president d'ERPv, Agustí Cerdà, en un lloc d'eixida en la circumscripció de Barcelona.

Miquel Calvet